

Skjøndt Embedsmanden nemlig i Mai 1862 antog en mere ovet Skriver, hvem han maatte betale 3 Rd. om Ugen for at arbejde den halve Dag, paaløb der betydelige Restancer til Ekstraskriveri, og han har derfor siden November 1862 maattet holde en Skriver, som arbejder hele Dagen, og som han har maattet lønne med 150 Rd. om Aaret. Ministeriet maa for sit Bedkommende erkjende, at der ved et Embede som det her omhandlede ikke vil kunne undværes en fast Skriver, ligesom Man ogsaa i det Hele maa finde de Fuldmægtigen og Skriversen tilstaaede Lønninger passende. Man maa derfor ansee det for aldeles nødvendigt, at det til Lønninger hidtil tilstaaede Beløb forhøies. Smidertid skal Man dog efter Omstændighederne indskrænke sig til at foreslaae, at der tilstaaes Embedsmanden 612 Rd. aarlig, hvilket Beløb er Gjennemsnit af, hvad der i de 4 sidste Finantsaar er udgivet til Lønninger til det faste Personale; men herved troer Ministeriet ogsaa at have ansat denne Udgiftspost saa lavt, som det paa nogen Maade vil kunne forsvares. — Udgifterne til Lokale, Lys og Varme og til Protokoller, Papir, Skrivematerialier og Porto have efter Gjennemsnit af de 4 oftnævnte Finantsaar udgjort henholdsvis 104 Rd. 5 Mk. 4 $\frac{1}{2}$ og 74 Rd. 1 Mk. 12 $\frac{1}{2}$. Da disse Beløb maa ansees for at være meget moderate, formener Ministeriet, at de ligefrem maae lægges til Grund for Beregningen af Kontorholdsvederlaget. Herved udkommer der ialt 791 Rd. 16 $\frac{1}{2}$, og naar herfra drages $\frac{1}{3}$ Kopipenget eller 9 Rd. 8 $\frac{1}{2}$, bliver der til Rest med et

rundt Tal 782 Rd., hvilket Beløb derfor efter Brevveksling med Finantsministeriet er bragt i Forslag.

Forsaaavidt det saaledes foreslaaede Beløb betydeligt overstiger det ved Loven af 23de Januar 1862 tilstaaede Kontorholdsvederlag, som i Overensstemmelse med Regeringens Forslag blev fastsat til 540 Rd. skal Man endnu kun bemærke, at Man ved den til Grund for dette Forslag liggende Beregning havde støttet sig til de fra vedkommene Embedsmand indkomne Indberetninger om Kontorudgifterne i Aarene 1855—1860, efter hvilke Udgifterne i hvert af de nævnte 6 Aar havde udgjort 550 Rd. Der forelaae dengang ingen Grund til at betvivle disse Opgjelfers Rigtighed, men den nuværende Embedsmand har paavist, at de i alle Henseender ere usiagtige, i hvilken Henseende Man her skal indskrænke sig til eksempelvis at anføre, at alene Udgiften til Leie af Kontorlokalet i hvert af de nævnte Aar udgjorde 60 Rd., medens denne Sum i Indberetningerne var opgivet som tilstrækkelig til at dække den samlede Udgift til Lokale, Lys, Varme og Lokalets Renholdelse og at Udgiften til Personalets Lønning er opgivet til 450 Rd., imedens alene Fuldmægtigens Løn rimeligvis har andraget 480 Rd. At de ældre Indberetninger ere usiagtige, turde ogsaa, som den nuværende Embedsmand har bemærket, fremgaae deraf, at den samlede Udgift for hvert af de 6 Aar er opgivet til nøiagtigt det samme Beløb 550 Rd., og at endog Undersummerne hvert Aar ere de samme.